

[Kirsten Madsen]

ter disse grove kriminelle handlinger. Det er sådanne begivenheder, der får den almindelige danske borgers tålmodighed til at nå bristepunktet, og hvis ikke de andre partiers ordførere på området vågner op, vil vælgerens retsbevidsthed blive krænkede, og der vil blive et blomstrende anarki i det ellers så fredelige og rolige Danmark. Selv danskerne har en tolerancetærskel, og den er faktisk nået nu.

Det er interessant at se i betænkningen, at et mindretal inden for flertallet – Venstres og De Konservatives medlemmer af udvalget med undtagelse af fru Birthe Rønn Hornbech fra Venstre – tilkendegiver, at de ønsker, at det skal være sværere for udlændinge, der er dømt for kriminalitet eller skylder det offentlige penge, at opnå dansk statsborgerskab. Det ville være langt ærligere, hvis Venstre og De Konservative sagde: Vi mener ét, men stemmer for noget andet. Eller sagt på en anden måde: Man vil både blæse og have mel i munden. Her toner Fremskridtspartiet rent flag, og det har vi altid gjort.

Derfor skal jeg indtrængende anmode de andre partier her i salen, navnlig Venstre og De Konservative, om at stemme for Fremskridtspartiets ændringsforslag, især nr. 5, der omhandler de to omtalte personer. Hvis der sker det sædvanlige, at kun Fremskridtspartiet stemmer for disse ændringsforslag, er Venstres og De Konservatives betækningsbidrag blot en tom gestus, som ikke ændrer en tøddel ved deres politik. Hvis de to partier derimod viser, at de mener noget med det og stemmer sammen med Fremskridtspartiet i denne sag, vil vi stadig være et mindretal, men et så stort mindretal, at resten af Folketinget tvinges til at tage sagerne alvorligt.

Jeg skal herefter overlade afstemningerne til Folketingets medlemmer, men jeg anbefaler kraftigt Venstre og De Konservative at stemme ja, især til det nævnte ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 8 stemte for, 100 imod.

Ændringsforslag nr. 5

forkastedes, idet 8 stemte for, 98 imod.

Ændringsforslag nr. 2-4
forkastedes uden afstemning.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8
forkastedes, idet 8 stemte for, 97 imod.

Ændringsforslag nr. 9
forkastedes, idet 8 stemte for, 94 imod.

Ændringsforslag nr. 6 og 7
forkastedes uden afstemning.

§§ 2 og 3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 241:

Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse og boligforbedring, lov om individuel boligstøtte, lov om leje, lov om midlertidig regulering af boligforholdene og lov om lejeregulering i erhvervslokaler m.v. (Lejefastsættelse, finansiering og offentlig støtte).

Af boligministeren (Kofod-Svendsen).

(Fremsat 14/4 94. Første behandling 19/4 94. Betænkning 17/5 94).

Der var stillet 14 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Jeg tager egentlig ordet, fordi jeg blev utrolig overrasket, da jeg læste betænkningen fra Boligudvalget, ikke mindst over betækningsbidraget fra Det Konservative Folkeparti, Venstre og Fremskridtspartiet.

Man finder, at lovforslaget vil medføre mere bureaukrati og større magt for kommunerne til at råde over private grundejeres ejendomme. For det første vil jeg spørge: Jamen hvad er det dog for noget sludder? Men omvendt vil jeg sige, at jeg synes egentlig, vi fortjener at få et svar på, hvad det egentlig er, man tænker på. Er det, fordi det siges i lovforslaget, at vi er nødt til at tage fat på den utilsigtede brug af midlerne? Jeg synes, vi har brug for at få et svar fra Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet, for jeg kan simpelt hen ikke forstå, at man kommer med den udtalelse.

Videre siger mindretallet, at det ønsker at afregulere byfornyelsesbestemmelserne og sikre, at de økonomiske midler bruges til mursten og ikke til overflødige papirpenge. I første omgang tænkte jeg, at det måtte være, fordi De Konservative, Venstre og Fremskridtspartiet lyttede så meget til, hvad SF's ordfører sagde ved førstebehandlingen, at man var blevet vildledt, eller også kunne det være, fordi man stadig ikke er kommet længere end til de udtalelser, som den forhenværende boligminister, hr. Svend Erik Hovmand, adskillige gange fremførte om administrationsomkostningerne. Gentagne gange har vi hørt, at 40 pct. gik til administration og kun 60 pct. til mursten, og at det dog var for galt, og også dér mener jeg, vi har brug for at få at vide, hvad det egentlig er, man tager fat i.

Når jeg stiller spørgsmålet, er det selvfølgelig også, fordi jeg formoder, at de tre partier er opmærksomme på det svar, vi har fået fra ministeriet på bilag 31 – et svar, som jeg synes der var behov for – hvor man meget klart tilkendegiver, hvordan administrationsomkostningerne forholder sig til de samlede omkostninger i forbindelse med et byfornyelsesprojekt. Jeg synes faktisk, at Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet skylder os et svar, og jeg håber meget, man er parat til at komme herop og svare på, hvad der egentlig ligger i disse relativt grove beskyldninger.

Jeg sagde før, at det kunne være, man var blevet vildledt af SF's tale ved førstebehandlingen, og jeg har overvejet, om det skyldtes, at SF ved førstebehandlingen ikke benyttede sine normale ordfører, fordi der var en stedfortræder inde. Jeg bemærkede nemlig også, at hr. Kaj Stillinger, som var midlertidigt medlem for SF ved førstebehandlingen den 19. april, sagde, at regeringen ikke havde taget alvorlige skridt til at fjerne de astronomiske administrationsudgifter, hvorefter der blev nævnt nogle konkrete punkter. SF nævner selv 50 pct. i administrationsudgifter, og på baggrund af det svar, vi har fået, vil jeg godt spørge, om SF mener, at administrationsudgifterne på 5 pct. for landet som sådan og 4 pct. for Københavns vedkommende er astronomiske. Jeg vil godt høre, om partierne mener, at det virkelig er så høje udgifter.

Derudover vil jeg godt stille et spørgsmål, ikke mindst til SF, som er så optaget af, at lejerne får information og hele vejen igennem bliver taget med på råd, og det er vi i øvrigt enige i. Men jeg vil godt høre, hvilke midler SF ønsker at skære bort. Vi ved, at de københavnske administrationsomkostninger på 4 pct. bl.a. går til planlægning og information m.v., så hvor er det, man vil skære, hr. Pelle Voigt? Jeg synes, at vi både på baggrund af de skrevne ord i betænkningen og i forbindelse med det, der blev sagt under førstebehandlingen, har krav på at få en forklaring, for jeg synes ikke, det er en rimelig måde at udtrykke sig på.

Til sidst vil jeg blot sige, at der er en ting, der under mig. Hvis man mener, det er forkert og urimeligt, hvorfor har vi så ikke fået nogle ændringsforslag fra de partier, der har udtalt sig så kritisk? Hverken i den tidligere regerings tid eller her under behandlingen af den nuværende boligministers lovforslag har vi fået én eneste tilkendegivelse eller ét eneste ændringsforslag. Hvorfor kommer man ikke med nogle ændringsforslag, som tager fat i de ting? Jeg venter spændt på et svar.

Bodil Thrane (V):

Direkte adspurgt af fru Lissa Mathiasen om, hvad Venstre mener med sit betækningsbidrag, vil jeg meget gerne sige kort og klart, at vi mener fra Venstres side, at byfornyelse i Danmark bør bero på, at man får mest muligt for pengene. Det har vi også skrevet helt tydeligt i betækningsbidraget.

[Bodll Thrane]

Fru Lissa Mathiasen undrer sig over, at der hverken er kommet ændringsforslag eller andre gode forslag, som måske kunne indgå i dette lovforslag. Hertil skal jeg sige, at jeg ikke har haft indtryk af, at der har været nogen som helst muligheder for, at hverken Venstre, De Konservative eller SF kunne få nogen som helst indflydelse på, hvordan det endelige resultat skulle være, da der var indgået et forlig, inden vi kom til.

Pelle Voigt (SF):

Jeg skal først sige til fru Lissa Mathiasen, at jeg synes, at diskussionen om astronomiske beløb eller ej er lidet interessant på dette tidspunkt. Jeg skal også sige, at med de administrationsomkostninger, der er på byfornyelsesområdet, er min tiltro til tallet 4 pct. meget, meget ringe i denne sammenhæng.

Med de høje administrationsomkostninger, der er på byfornyelsen, synes jeg, at man i hvert fald som et forsøg alvorligt burde overveje den model, at man nogle steder stillede de offentlige byfornyelsesmidler direkte til rådighed for lejerne, så de kunne gennemføre fornyelsen sammen med håndværkerfirmaerne, frem for at gå hele omvejen over de kolossale byfornyelsesselskaber og de mærkelige processer, som de bruger en utrolig masse tid på at diskutere frem og tilbage med beboerne.

Men det er nu ikke for at tage den diskussion op, jeg tager ordet. Jeg tager derimod ordet for at pege på de meget, meget alvorlige indsigelser mod dette lovforslag, som ikke mindst er kommet fra boligpolitisk interesserede socialdemokraters side.

Det er ikke nogen hemmelighed, at Boligudvalgets behandling af dette lovforslag har stået stærkt i skyggen af et andet forslag, som vi har måttet bruge mange kræfter på at behandle seriøst og arbejde med, nemlig forslaget til lejelov, og derfor er der måske sket det beklagelige, at det foreliggende forslag ikke er blevet udsat for den sønderlemmende kritik, det egentlig fortjener. Men jeg vil gerne henlede fru Lissa Mathiasens opmærksomhed på én ting: De samme mennesker i Lejernes Landsorganisation, som fru Lissa Mathiasen hævder sit hoved til, når hun tilsyneladende er villig til at acceptere de betydelige lejestigninger, der vil komme som følge af en eventuel vedtagelse af lejeloven, taler om, at vi her har at gøre med

et forslag, der vil udløse superhuslejer og gadekampe som på Byggeren ved Nørrebro.

I Lejernes LO's nyudkomne blad udtaler Niels Busk fra LLO, at det er utroligt, så kort en hukommelse politikerne har, og siger, at lejerne nu, hvis denne lov vedtages og der udløses huslejer på mellem 600 og 700 kr. pr. m², kun har den mulighed, at de blokerer al fremtidig byfornyelse. Det vil ske, hvis dette forslag vedtages.

Naturligvis er situationen den, at det kan lejerne gøre, men det vil skabe et ulykkeligt afbræk i byfornyelsesindsatsen, og jeg tror, at fru Lissa Mathiasen – også på baggrund af den diskussion, vi har haft om lejeloven – udmærket godt er klar over, at når folk fra LLO udtaler sig i så skarpe vendinger, som det er sket her, så er der ikke tale om underdrivelser. Så er der tale om en alvorlig, seriøs advarsel også til det Socialdemokrati, som står inde for de huslejeforhøjelser, der er tale om her.

Når vi ikke har stillet ændringsforslag til lovforslaget, hænger det ganske enkelt sammen med, at vi ikke har haft fysiske muligheder for eller tid til at gøre det på grund af det meget store arbejde, der har været gjort i spørgsmålet om lejeloven. Men jeg forstår, at der blandt alle partierne her i Folketinget og også hos boligministeren, som jeg har talt med, er en interesse for at få lovforslaget tilbage i udvalget mellem anden og tredje behandling. Det forslag vil jeg gerne endossere her fra talerstolen.

Så vil jeg i øvrigt sige, at det er mit håb, ændringsforslag eller ej, at dette lovforslag vedrefares samme skæbne, som jeg håber at forslaget om de eksorbitante lejeforhøjelser i lejevlovsforslaget vil få, nemlig at begge forslag bliver forkastet. Det ville være dybt tragisk, hvis en af denne regerings sidste boligpolitiske handlinger skulle være i en ganske lang periode at sætte hele byfornyelsesindsatsen på Vesterbro ud af spillet, for vi taler om huslejeforhøjelser, der er af en sådan størrelse, at det ganske enkelt bliver umuligt for almindelige mennesker at blive boende i lejlighederne, efter at de er blevet byfornyet.

Naturligvis vil ingen af de oprindelige beboere i disse områder være i stand til at betale de huslejer, vi taler om her. Naturligvis vil det føre til uroligheder og besvær, og naturligvis vil lejerne være nødt til at udnytte deres mulighed

[Pelle Voigt]

for at forhindre disse byfornyelsesforhøjelser ved at nedlægge veto.

Trist, at Socialdemokratiet ikke kan se det, men i stedet kaster sig ud i diskussioner af en hel anden art for at aflede opmærksomheden fra den meget voldsomme kritik, der fra Socialdemokratiets egne byfornyelsesfolk bl.a. i byfornyelsescentret på Vesterbro er blevet fremført mod dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Når jeg tillader mig her ved andenbehandlingen at kaste mig ud i den form for debat, som jeg har gjort, skyldes det ikke, at jeg ikke ønsker at tale om dette lovforslag som sådan, men at SF ved førstebehandlingen fremkom med nogle beskyldninger, nogle påstande, som det ikke var muligt at få et svar på eller en udredning af ved førstebehandlingen, idet der blev sagt fra ordførerens side, at man ikke var i stand til at svare på det, men at hr. Pelle Voigt kunne give en forklaring på det. Det er faktisk grunden.

Tilsvarende, når jeg tager fat i Venstre og De Konservative og Fremskridtspartiet her i dag. Det er også, fordi jeg synes, vi har brug for at få svarene.

Men det er vel egentlig meget kendetegnet for det, hr. Pelle Voigt gør her. Man kan sige, at det bedste forsvar er et nyt angreb. Der er ved førstebehandlingen blevet taget direkte fat i administrationsudgifterne. Hr. Pelle Voigt siger her i dag, at administrationsudgifterne er for høje. Så synes jeg, man skylder at komme med det svar. Påvis det! Lad os få en debat om det, for hvis administrationsudgifterne er for høje, er vi også interesseret i at få taget fat i dem, få dem sat ned. Men lad os få det påvist, i stedet for at man bare kommer med en løs påstand. Det er ikke nok at sige, at man tvivler på de tal, der er kommet. Hvorfor er der så ikke blevet boret i det svar, der er kommet, hvor talene sort på hvidt er skrevet ned?

Det er vel en meget typisk form for populisme fra SF's side her. Man ved, at det er populært at komme ud med det, og så lader man det blive ved det.

Så er der fru Bodil Thrane. Jeg ved ikke, om jeg var den eneste, der havde lidt svært ved at finde ud af, hvad det egentlig var, der blev sagt fra Venstres side. Jeg forstod godt den lille sæt-

ning, hvor der blev sagt, at man ønskede at få mest muligt for pengene. Jamen det gør vi vel alle sammen; det er vel det, vi alle sammen er optaget af. Det er netop også derfor, vi har været så optaget af at få taget fat omkring den utilsigtede brug af midler.

Men det, jeg håber at få et svar på her i anden omgang, er: Hvad er det for overflødige papirpenge, fru Bodil Thrane henviser til? Det spørgsmål stiller jeg netop på baggrund af det svar, vi har fået i Boligudvalget. Hvad ligger der i udtrykket overflødige papirpenge, og hvad ligger der i udtalelsen om større magt til kommunerne til at råde over private grundejeres ejendomme? Det er to ret kraftige påstande.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Hr. Pelle Voigts indlæg for et øjeblik siden var et godt eksempel på, hvordan det lille ord »hvis« kan misbruges i ekstrem grad. Hvis det er rigtigt, som nogle har skrevet, så får vi gadekampe, så får vi tilbagevenden til tilstandene fra Nørrebro, og så blev der holdt en flammende tale.

Men realiteten er jo, at hvis hr. Pelle Voigt selv troede på det, han sagde, så havde hr. Pelle Voigt lavet et stykke arbejde i Boligudvalget, og så havde hr. Pelle Voigt formentlig også skrevet et betækningsbidrag. Realiteten er, at der intet betækningsbidrag er fra SF om denne sag, som åbenbart er så væsentlig. Så realiteten er nok også den, at der ikke er de konsekvenser, som hr. Pelle Voigt opridsede.

Så synes jeg i øvrigt, det hører med til Venstres og De Konservatives ultrakorte betækningsbidrag, at Venstre og De Konservative har administreret byfornyelsesloven i 10 år uden at gøre noget ved det, de nu selv kalder overbureaukrati, og uden at gøre noget ved, at der selvfølgelig er ejendomme, hvor huslejerne kommer til at blive højere end i nybyggeri; for sådan er det jo, hvis man vil byforny fredede ejendomme.

Det er usagligt ud over alle grænser, men det er altså åbenbart valgkamp.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg skal sige til både hr. Jørgen Estrup og fru

[Pelle Voigt]

Lissa Mathiasen, at man ikke kan udlede store politiske konsekvenser af den kendsgerning, at SF ikke har kunnet udarbejde et betækningsbidrag til dette lovforslag. Det skyldes, at døgnnet kun har 24 timer, og at målet af forræderier på boligpolitikens område her i sidste øjeblik og den stribe af huslejeforhøjelser, man prøver at udløse, har kostet os så meget arbejde ikke mindst i forhold til spørgsmålet om lejeloven, at det ikke har været muligt.

I Boligudvalget var vi i den situation, at vi dårligt nok kunne nå at få oplyst ordentlige tal og få gennemarbejdet samtlige spørgsmål, der var stillet til lejeloven. Og jeg må sige, at for mit vedkommende er min eneste undskyldning i denne sag, at døgnnet kun har 24 timer.

Jeg kan forsikre hr. Jørgen Estrup om, at når vi nu får forslaget tilbage i udvalget mellem anden- og tredjebehandlingen, skal hr. Jørgen Estrup få et betækningsbidrag præsenteret og skrevet ned. Af og til er vi i dette Folketing som ordførere nødt til at foretage nogle prioriteringer i vores arbejde. Det er sket i denne situation, det vil også ske i andre situationer. Jeg tror, hr. Jørgen Estrup også undertiden har været i den situation.

Jeg synes imidlertid – og jeg må sige, at det også er kommet bag på mig – at der har været meget lidt lydhørhed i Socialdemokratiet og for så vidt også i Det Radikale Venstre over for de indvendinger, som Socialdemokratiets egne tillidsfolk, der administrerer disse ting på Vesterbro, er kommet med mod dette lovforslag. Jeg havde svært ved at forestille mig, at man bare ville feje det til side og køre videre, som om intet var hændt. Det har været en fejltagelse fra min side.

Jeg skal love hr. Jørgen Estrup, at han skal få sit betækningsbidrag, og jeg skal love, at jeg også i betækningsbidraget vil gøre opmærksom på konsekvenserne af dette lovforslag, hvor jeg er fuldstændig enig i de betragtninger, som er fremført af de socialdemokratiske byfornyelsesfolk på Vesterbro, der skal administrere det, og med LLO.

(Kort bemærkning).

Bodil Thrane (V):

Jeg er glad for at blive mindet om, at Venstre og De Konservative har administreret byfornyelsesloven igennem 10 år. Det har vi faktisk været glade for, men ikke mindst takket være

hr. Jørgen Estrup og hans parti har det ikke været muligt at komme længere ad forenklingens vej på det administrative område. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde før: Uanset hvad vi var kommet med i forhold til denne regerings forslag, tror jeg ikke, at vi var kommet igennem med noget af det.

Så vil jeg også gerne komme med en kommentar til vores betækningsbidrag om kommunernes større magt over for grundejerne. Der står jo så smukt i bemærkningerne til lovforslaget, at kommunen kan vælge at sætte lejen ned, såfremt forbedringsinvesteringen bringer lejen op over 83 pct. af den almennyttige nyleje. Jeg synes, det er et tydeligt bevis på, at uanset om man vælger at opregulere rammerne for, hvad det må koste at bo i en byfornyset bolig, så lægger man loft og livrem og seler på, så det i hvert fald ikke kan blive dyrere for dem, der skal bo der, end at kommunen til enhver tid ville kunne gå ind og sige, at det alligevel ligger væsentligt over det lejedes værdi, så man hellere lige må holde lejen lidt nede.

Med den begrundelse håber jeg, at fru Lissa Mathiasen har fået det svar, hun søgte. Og så vil jeg gerne slutte med et spørgsmål, der går på, om fru Lissa Mathiasen mener, at Venstre havde fået indflydelse på loven, hvis vi var kommet med nogle ændringsforslag, der tilgodeså nogle af de ting, vi meget gerne så indført i byfornyelsesloven.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Hr. Pelle Voigt misforstod mig. Det var ikke en bebrejdelse for, at der ikke var et betækningsbidrag. Jeg synes, det er yderst fornuftigt, at SF ligesom vi andre prioriterer deres tid og lægger indsatsen dér, hvor der er grund til det. Og der er ikke nogen grund til at lægge indsatsen dér, så det er helt fornuftigt, at SF har ladet være med det.

Men realiteten er selvfølgelig den, at når man så holder en flammende tale, bliver modsætningen og inkonsistensen åbenbar. Hr. Pelle Voigt burde også kigge lidt på bemærkningerne til lovforslaget. For hvis det var rigtigt, at dette forslag havde disse voldsomme konsekvenser, ville der også være nogle offentlige besparelser af betydelig størrelse i forslaget. Jeg ved ikke, om jeg skal læse op fra lovforslaget eller hr. Pelle Voigt selv vil læse op, hvad

[Jørgen Estrup]

besparelserne er 2 mio. kr. i 1998. Det er det, der bliver sparet. Det er de betydelige huslejekonsekvenser, som hr. Pelle Voigt rullede op før.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil gerne sige til fru Bodil Thrane, at man måske, hvis engagementet havde været lidt større, havde været ude over de – kan jeg forstå – misforståelser, der ligger omkring den mulighed, kommunerne får for at nedsætte huslejen i givne situationer.

Det er faktisk meget klart beskrevet, at hvis man vurderer, at det vil give udlejningsvanskeligheder, hvis standard eller kvalitet ikke svarer til det, man kunne kalde totalstandarden eller topstandarden, så er der nogle muligheder for at regulere på disse ting kommunalt.

Så spørger fru Bodil Thrane videre, om der havde været mulighed for at få indflydelse. Ja, efter at vi nu har haft, jeg ved ikke hvor mange udvalgmøder om det, er det jo altid interessant at konstatere, at der bliver spurgt her ved andenbehandlingen: Hvis nu jeg havde gjort lidt mere ud af det, havde jeg så kunnet få indflydelse?

Jeg vil gerne sige generelt, at det er da altid klogt at prøve at få indflydelse, og jeg kan godt garantere, at der havde været stor mulighed for at få indflydelse, hvis fru Bodil Thrane var kommet og havde kunnet påvise, hvor der var overflødige papirpenge. Dem er vi også en hund efter at få fat i, og som følge deraf ville vi da have været meget interesseret.

Det er egentlig det, jeg efterlyser. Når jeg har taget det op i dag, er det, fordi jeg oplever det, som om man nok engang fra Venstres side, fra konservativ side – jeg kan forstå, at man fra De Konservatives side ikke har lyst til at deltage i debatten – og fra Fremskridtspartiets side kører frem med nogle bemærkninger, som man ikke har belæg for. Havde man belæg for det, formoder jeg også, at vi havde set de konkrete initiativer og det konkrete engagement, for så havde man haft mulighed for at få indflydelse.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Nu har SF jo fra begyndelsen aldrig lagt skjul på, at vi var modstandere af dette lovfor-

slag, og at vi agtede at stemme imod det ved tredjebehandlingen. Det har stået alle lysende klart hele tiden. Og uden at jeg skal provokere hverken fru Lissa Mathiasen eller hr. Jørgen Estrup herop igen, selv om jeg gerne vil høre på deres synspunkter, har jeg svært ved at forestille mig, at et betækningsbidrag fra SF i sig selv ville medvirke til at ændre Det Radikale Venstres eller Socialdemokratiets holdning.

Det, som har overrasket mig, og som jeg må sige også har skuffet mig, er, at de socialdemokratiske tillidsfolk, som arbejder med disse ting, ikke tages alvorligt, men at man foretrækker at tro på tallene og konsekvensvurderingerne fra Boligministeriet frem for de henvendelser, der er kommet fra folk, der faktisk arbejder med det her og ved, hvor skoen trykker.

Det er det, der har overrasket mig, og det har måske overrasket mig urimelig meget. Jeg er bange for, at man måske kan komme til at drage den konklusion, at Socialdemokratiet, sådan som verden ser ud nu, øjensynlig lytter til disse folk, når de anbefaler ting, der fører til huslejestigninger, men hvis de advarer mod ting, der fører til huslejestigninger, fejler man deres indvendinger af vejen.

Det er ikke godt for lejerne. Det er ikke godt for de folk, der bor i byfornyelsesområderne.

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Jeg må tilstå, at da jeg hørte SF's og Venstres ordførere, kom jeg til at tænke på den gamle historie om foredragsholderen, der havde skrevet i sit manuskript: Hæv stemmen, for argumentationen er svag! For hvor var argumentationen hos de to ordførere?

Venstres ordfører sagde, at vi må have mest muligt for pengene. Der er næppe nogen, der vil være uenig i det. Men det interessante spørgsmål er jo, om dette forslag vil medføre, at vi får mere byfornyelse for pengene i forhold til den gældende retstilstand, eller ej. Der er det min sikre overbevisning, at dette lovforslag vil betyde, at vi får mere byfornyelse for pengene, end vi gør i dag.

Så kan man altid drøfte, om man kunne opnå yderligere. Der er vi, alle regeringspartierne, meget optaget af, om vi kan komme unødvendig administration til livs, og det synes jeg er en spændende og vigtig debat. Dette med mest muligt for pengene er faktisk et hovedsigte med forslaget, og det er min klare overbevis-

[Bolligministeren]

ning, at på det punkt er dette forslag bedre end den situation, vi har i dag.

Jeg sad jo også og lyttede til hr. Pelle Voigts lange indlæg og bemærkede så de fire linjer, der står i betænkningen. Jeg forstår udmærket, at man må prioritere, men så må jeg i hvert fald konstatere, at SF har nedprioriteret dette forslag.

Så kom hr. Pelle Voigt med nogle betragtninger om Vesterbro. Situationen er jo den, at vi netop har lavet overgangsregler for Vesterbro. Er de overgangsregler helt forbigået hr. Pelle Voigts opmærksomhed? Det er jo lidt mærkeligt: Vi kommer med nogle overgangsregler, og så lader man, som om de regler ikke eksisterer. Jeg vil råde hr. Pelle Voigt til, når hr. Pelle Voigt nu vil komme med et betænkning bidrag, så også at læse de overgangsregler, der er vedrørende Vesterbro.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-8, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 9, § 2, således ændret, §§ 3-5, ændringsforslag nr. 10-14 og § 6, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 198:

Forslag til lov om mærkning af videogrammer.

Af kulturministeren (Jytte Hilden).

(Fremsat 9/2 94. Første behandling 24/2 94. Betænkning 11/5 94).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

*Forhandling***Merethe Due Jensen (KRF):**

For Kristeligt Folkeparti er mærkning af videogrammer altafgørende, og vi er selvfølgelig utrolig glade for, at det nu er kommet i gang.

Men der er et lille problem, og det er, at det kun kommer til at dreje sig om de nye film, når loven træder i kraft. Men når nu det udvalg, som kulturministeren har sat i gang, barsler med sin rapport, håber vi, at det vil belyse tingene, sådan at vi kan få flere ting ind under en mærkning.

Jeg var begejstret ved førstebehandlingen, fordi et stort flertal i Folketinget bebudede, at de ville støtte forslaget i kampen mod videovolden, men i dag kan jeg nok ikke helt skjule, at min begejstring ikke er så stor. Den er afløst af en bekymring over, at et flertal har udvandet lovforslaget så meget, at det fra lovens vedtagelse stadig væk vil være muligt, at de modbydelige voldsfilm står på hylderne, og at det kun er de nye film, der bliver mærket. Det synes jeg er meget beklageligt.

End ikke en overgangsordning om mærkning på 3-4 år, som vi i Kristeligt Folkeparti havde foreslået, kunne finde et flertal.

Jeg vil egentlig gerne spørge hr. H.P. Clausen og for så vidt også hr. Helge Adam Møller og hr. Helge Sander, om bekæmpelse af volden kun kan få deres støtte, hvis det ikke koster noget. Jeg havde ikke ventet, at netop Det Konservative Folkeparti ville være foregangsparti for en udvandet lov mod videovold.

Men når det er sagt, vil jeg heller ikke skjule min skuffelse over, at mine egne regeringsfæller er hoppet med på vognen, som det fremgår af betænkningen.

Det fremgår også af betænkningen, at Fremskridtspartiet totalt har misforstået det hele, og endnu værre var det at læse i B.T. i går.

I går var statsministeren i krydsild i tv, og dér udtrykte han sin bekymring over V, K og Z-flertallets sociale nedskæringspolitik, og jeg forstår ham. I dag er jeg overrasket over statsministerens manglende bekymring over det, der fra denne talerstol i oktober blev fremhæ-